

Halabardy uniwersyteckie

Halabarda nawiązuje do dawnej broni drzewcowej. Podobnie jak broń straży pałacowej lub gwardii papieskiej, halabardy są wyposażeniem straży uniwersyteckiej, symboliczną bronią do ochrony rektora.

Udział halabardników podczas ważnych uroczystości akademickich ma charakter reprezentacyjny i ceremonialny. Halabardnicy to asysta i ochrona rektora.

Autorem projektu oraz wykonawcą dwóch uniwersyteckich halabard jest warszawski artysta plastyk **Władysław Zabłocki**, także autor i wykonawca insygniów Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Halabardy nawiązują stylistyką do precjozów władzy uniwersyteckiej. Mają one elementy zdobne wspólne dla wszystkich insygniów Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz taką samą pieczęć jak na berle i pierścieniu rektorskim.

Wysokość halabardy z drzewcem wynosi 179 centymetrów, część srebrna ma 43,5 centymetra, a średnica pieczęci z orłem w koronie wynosi 5 centymetrów; wybita jest na środku jabłka ze środkowej części srebrnej halabardy. Jabłko z halabardy nawiązuje stylistyką do jabłka z berła rektorskiego, a znajdująca się na jego środku okrągła pieczęć z piastowskim orłem w koronie, okolona napisem „Uniwersytet Zielonogórski”, nawiązuje do pieczęci z berła i pierścienia rektorskiego. Wizerunek piastowskiego orła pochodzi z czasów Kazimierza Wielkiego z pieczęci majestatycznej króla z 1336 roku. Pieczęć znajduje się w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie.

Halabardy nosi straż (pedle), ubrana w tradycyjne stroje: peleryny, birety i rękawiczki w kolorze czarnym. Straż jest asystą i symboliczną ochroną rektora. Ma też swoje miejsce w pochodzie uniwersyteckim, przed poczem sztandarowym.